

Слова Жыцця на ліпень 2013

«Бо ўвесь закон у адзін сказ укладваецца: «любі бліжняга твайго, як самога сябе» (Гал 5, 14)¹

Гэтае слова святога апостала Паўла — кароткае, сціслае, прыгожае і поўнае святла.

Яно кажа нам, якой павінна быць сутнасць паставы хрысціяніна і што заўсёды павінна натхняць яго: любоў да бліжняга.

У рэалізацыі гэтай заповедзі апостал бачыць поўнае выкананне закона. Таму што закон кажа: не распуснічай, не забівай, не крадзі, не пажадай... а вядома, што той, хто любіць, не забівае, не крадзе...

«Бо ўвесь закон у адзін сказ укладваецца: «любі бліжняга твайго, як самога сябе»

Тым не менш, таму, хто любіць, недастаткова толькі пазбягаць зла. Той, хто любіць, адкрыты для іншых, ён хоча добра і робіць добра, аддае сябе, ажно да аддання жыцця за любімага чалавека.

Вось чаму святы Павел кажа, што любоў да бліжняга ўключае не толькі выкананне закона, але ўсю яго «паўнату».

«Бо ўвесь закон у адзін сказ укладваецца: «любі бліжняга твайго, як самога сябе»

Калі ўвесь закон заснаваны на любові да бліжняга, то іншыя заповедзі варта разглядаць як дапамогу: як святло і дарожныя знакі ў забытых жыццёвых сітуацыях, каб знайсці шлях любові да бліжніх. Трэба ўмець прачытаць у іншых заповедзях намеры Бога і Ягоную волю.

Бог хоча, каб мы былі паслухмяныя, чыстыя, заклапочаныя, ціхія, міласэрныя, бедныя... дзеля лепшай рэалізацыі заповедзі любові.

«Бо ўвесь закон у адзін сказ укладваецца: «любі бліжняга твайго, як самога сябе»

Можна было б спытаць: чаму апостал нават не кажа пра любоў да Бога?

Любоў да Бога і любоў да бліжняга не канкуруюць паміж сабою. Больш за тое, любоў да бліжняга з'яўляецца выразам Божай любові. Любіць Бога азначае спаўняць Яго волю, а Ягоная воля ў тым, каб мы любілі нашых бліжніх.

«Бо ўвесь закон у адзін сказ укладваецца: «любі бліжняга твайго, як самога сябе»

Як жыць гэтымі словамі?

Зразумела: любіць бліжняга, сапраўды любіць яго.

Гэта значыць: быць для яго дарам, але дарам бескарыслівым.

Не любіць той, хто паслугоўвае бліжнім для дасягнення сваіх мэтаў, няхай сабе нават самых духоўных, такіх, як, напрыклад, ўласнае асвятчэнне. Трэба любіць бліжніх, а не сябе самога.

Пры тым няма сумніваў, што той, хто любіць так, на самой справе стане святым. Будзе «дасканалым, як Айцец», таму што ён зробіў тое, што толькі мог зрабіць найлепшага: зразумеў сутнасць волі Божай, рэалізаваў яе, цалкам выканаў закон.

Ці ж пад канец нашага жыцця не будзем мы выпрабавваць выключна з любові?

К'яра Любіч
апублікавана ў «Città Nuova» 1983/10, р. 40.

1. Параўнаць: Не помсці і не май намыслу на сыноў народу твайго, любі бліжняга твайго, як самога сябе. Я Пан. (Лявіт 19, 18).